

Laci Rajzvártat Miklosovits Lászlóról

60 év távlatából nézve ifjúságukra, a hep-hol pinesen homályos, ködösen eltűnő vagy tüpontos, mint egy finom keleti metézet. A Szentói úti kollégium a Népxo"-és Iparművészeti Gimnáziumba járó tehetséges vidéki ifjak nevelő helye volt. A hatvanbixő iradékok csak egyben voltak közzéek: mind művészpalánta volt, ras-eljeantsággal és a művészet iránt érzett buzgó-lukkol telve. Laci akkor lett olgős, amikor én már az utolsó évrmet jadtam. Hisz imas-inas, mozgókomu, kölyke, ritágos szemű srácot látok, hatalmas fölálló pótké-kárral. Azt nem lehetett a mi meen" előnyért barát-fizuramukhoz hasonlítani. Öntudatosan, mély-haugou, eruphón záláiasan beszélt. Az iskola tele volt kitűnő művésztáand-
 rakkal: Basilides, Cséty-Pogány, Balás, Gállner, Martsa, Matzon, Sebestény, Somogyi, Szalai. Laci Ujvári Lajos keze alá került, aki izxiq-réniq festő, mégpedig Duna-festő" volt, a finom, pontos rajzolatok híve. Az inditá's meghaláruzó" lett, mert a Srs úgy kosta, hogy kimanált az iskolából, de szufalja átsegítette a magáramaradás szervezésén. Mindent peltolni akart és így az önálló'soda's útját taposra gyűjtötte egybe tapasztalatait a nagyoktól: Szalay Lajostól, Domján Főzseftől, Thondor Bédától. Az a 60 év, amit a mai napig munkával töltött, juttatta Lacit a magyar grafika jegyzet alkotói köré. Kinte kifogyhatatlan technikai repertóruja. Illusztrátori tevékenységénet, ahogy a pinesz átváltatik és azonosul szerepével, pályatársam Miklosovits László is Aranygal, Máraiiml, Madaékcsal, Braque-kal, Picasso-val, Manquez-zel tudott azonosulni. A Budapesttől 50 kilométerre fekvő Albertirsa az a hely, ahonnan táleutumat nyitotta és tágitotta a Világ felé, tehetségét igába fogva szolgálla és szolgálla a pillen birodalmát. Mindent doxtojerpekiji, barázdált arcán látom.

Ujsecentimán, 2018. október 8.

Patali Ferenc

* Elhangzott 2018. október 11-én, Miklosovits László kiállításának megnyitóján a Tiszatáj Galériában.